

16.2. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Поняття «система забезпечення конкурентоспроможності» є поки недостатньо обґрунтованим. У методології забезпечення конкурентоспроможності це поняття розглядається з точки зору теорії систем (рис. 16).

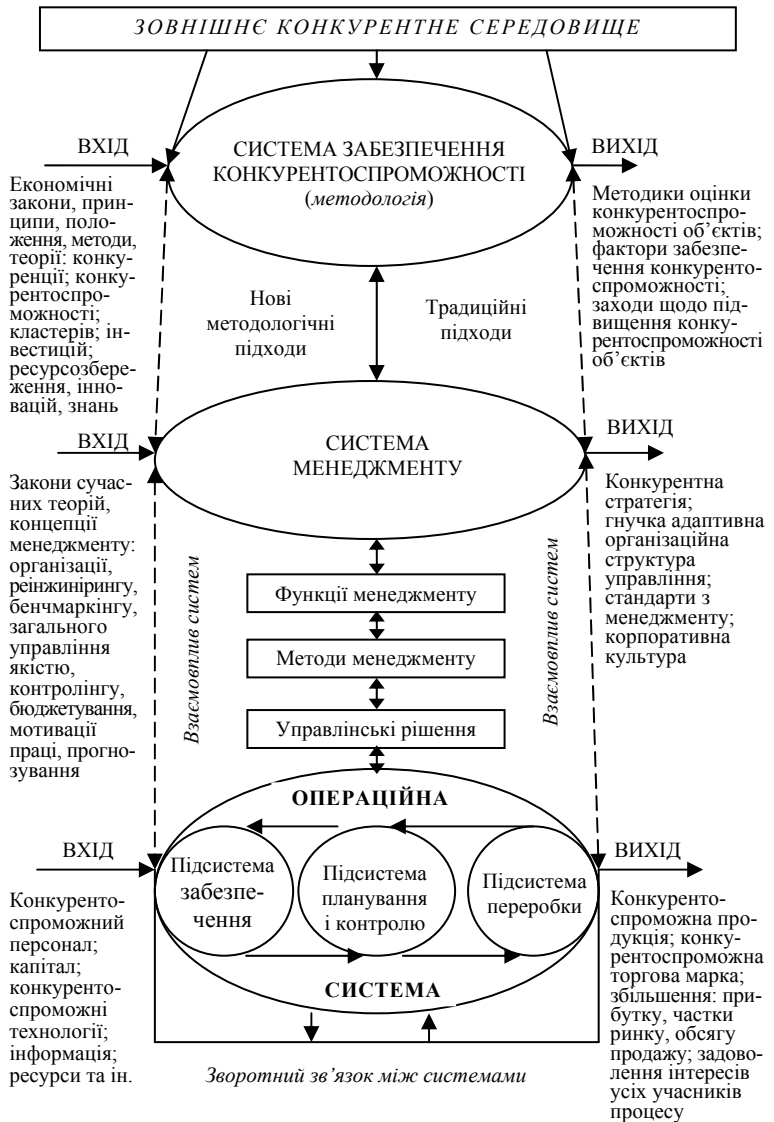


Рис. 16. Процес взаємодії системи забезпечення конкурентоспроможності з іншими системами

Побудова системи забезпечення конкурентоспроможності підприємств, наприклад, м'ясної промисловості базується на підсистемах: техніко-технологічній, соціально-трудовій, організаційно-економічній і

фінансово-інвестиційній, які характеризують внутрішнє середовище підприємства та формують передумови для досягнення конкурентних переваг. Кожна підсистема забезпечує конкурентоспроможність різних об'єктів – персоналу, виробництва, технології, продукції, ефективно взаємодіючи і доповнюючи дію інших підсистем.

Система забезпечення конкурентоспроможності підприємств – це сукупність послідовних дій керуючої підсистеми (підходів і методів), підсистеми забезпечення (інформаційної, наукової, правової, нормативної ресурсної), що здійснюють взаємовплив на керовану підсистему (техніко-технологічну, соціально-трудова, організаційно-економічну, фінансово-інвестиційну складові) для виконання завдання – досягнення конкурентоспроможності на ринку.

Таким чином, пропонується розглядати забезпечення конкурентоспроможності як систему. Вплив «виходу» системи забезпечення конкурентоспроможності на «вихід» системи менеджменту робить його конкурентоспроможним, а також суттєво перетворює «вихід» операційної системи на: конкурентоздатну продукцію, конкурентоспроможну торгову марку, збільшення: прибутку, частки ринку, обсяг продажу, задоволення інтересів усіх учасників процесу.

Методологічний рівень системи забезпечення конкурентоспроможності включає теорію об'єктивних економічних законів, закономірностей і законів організації, наукові підходи та принципи їх побудови, функціонування й розвитку соціально-економічних і технічних систем, дослідження інструменту ринкових відносин – механізму конкуренції, а також взаємозв'язок трьох систем (забезпечення конкурентоспроможності, менеджменту, операційної системи).

Практичний рівень системи забезпечення конкурентоспроможності передбачає, базуючись на методологічних підходах, розроблення дійових заходів щодо досягнення або підвищення конкурентоспроможності різних об'єктів (менеджменту, персоналу, виробництва, продукції, підприємства в цілому тощо), які, відповідно до стратегічної мети, сприяють реалізації певного рівня конкурентоспроможності підприємств конкретної галузі (рис. 17).

Ефективна система забезпечення конкурентоспроможності підприємств промисловості повинна складатися із наступних підсистем: техніко-технологічної, соціально-трудова, організаційно-економічної, фінансово-інвестиційної, які характеризують та удосконалюють внутрішнє середовище підприємства. Кожна підсистема забезпечує конкурентоспроможність власного об'єкта (персоналу, виробництва, технології, продукції), що ефективно взаємодіють і доповнюють дію інших підсистем.

Досягнення конкурентоспроможності неможливе без розвитку співробітництва на умовах партнерства між суб'єктами ринкових відносин: науковцями, споживачами, постачальниками, потенційними конкурентами, посередниками тощо.

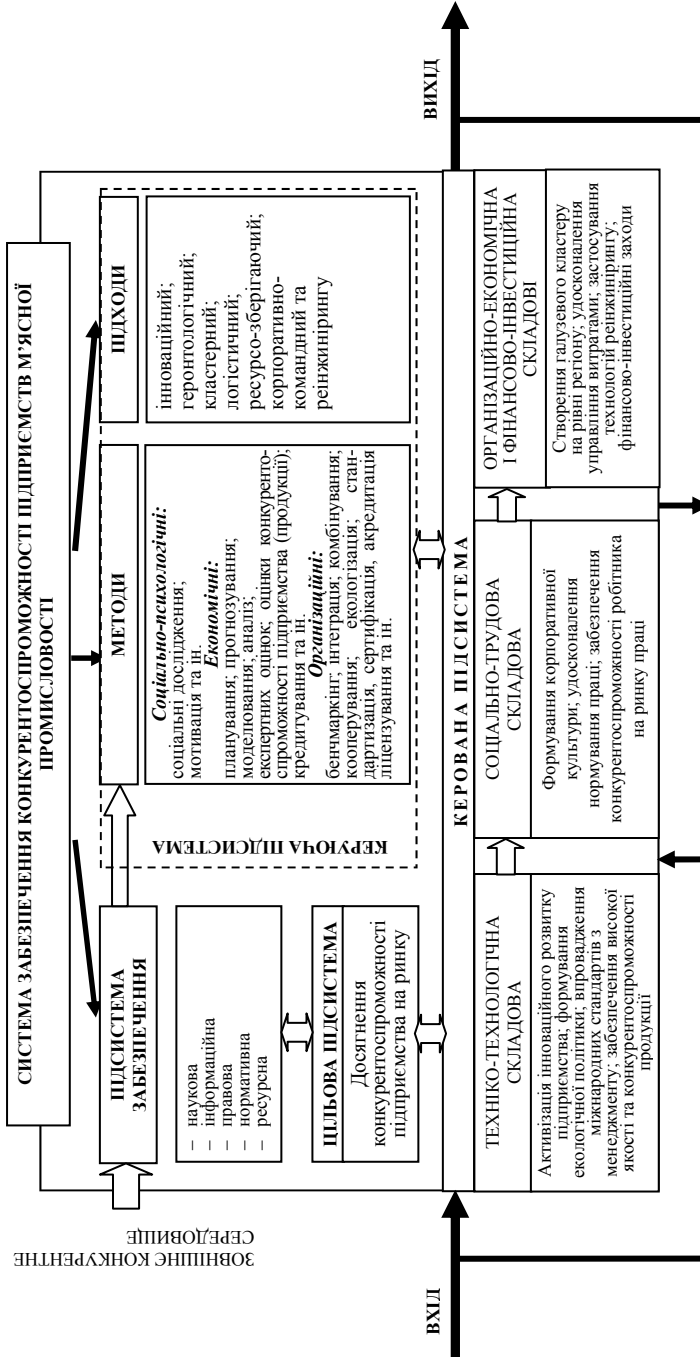


Рис. 17. Система забезпечення конкурентоспроможності підприємств